

tion — da skal den i § 8 hjemlede Afgang til at fordre Afløsning af det tilbagestaaende Fæstegods mod ham først kunne gjøres gjældende fra Begyndelsen af Aaret 1860.

Har han inden den Tid paa lige Maade overdraget ialt Halvdelen af Fæstegodssets fornævnte Hartkorn, udsættes denne Rets Anvendelse imod ham endvidere indtil Begyndelsen af Aaret 1863.

Er inden den Tid paa samme Maade ialt tre Fjerdedele af Bøndergodset overgaaede til Selveiendom eller Arvefæste, da kunne Fæsterne af de tilbagestaaende Gaarde først forlange sig disse overdragne efter Taxation fra Begyndelsen af Aaret 1865.

Forestaaende Bestemmelser skulle ogsaa finde Anvendelse paa Bestyrelserne af Kirker, Hospitaller, Kloostere og andre offentlige Stiftelser, hvortil der hører Fæstegods.

§ 10.

Den Eier, Besidder eller Bestyrelse, som vil gjøre den i foregaaende Paragraph hjemlede Ret gjældende, har derom inden Udløbet af fornævnte Tidsfrister til vedkommende Amtmand at indgive et til Indenrigsministeriet stillet Andragende, ledsaget af Attester fra vedkommende Retskrivere og andre Beviisligheder, saavel om det Hartkorn, samtlige vedkommende Fæstegaarde efter fornævnte Regler udgjorde ved Begyndelsen af 1845, som om de senere foregaaede Overdragelser. Indenrigsministeren skal da uden Ophold ved sin Resolution afgjøre, om Lovens Betingelser ere opfyldte, hvorom saavel Eierne som samtlige Fæstere skulle underrettes. Indtil saadan Resolution er falden, skal Amtmandens Tilstaaelse for Andragendets betimelige Indlevering være tilstrækkelig til at suspendere Afslønningsrettens Anvendelse.

§ 11.

Dnsker Eieren, Besidderen eller Bestyrelsen af saadant Fæstegods, uden at være i det i § 9 omhandlede Tilfælde, dog at erholde Udsættelse med Anvendelsen af den i § 8 hjemlede Afslønningsret, da har han inden Begyndelsen af Aaret 1855 til Amtmanden at indgive en nøiagtig Fortegnelse over samtlige under Godset, Lehnnet, Stamhuset, Fideicommisset eller

Stiftelsen hørende Bøndergaarde, med Tilslutning af de Bilkaar, hvorunder han er villig til, i Tidsrummet fra Begyndelsen af 1855 indtil Udgangen af 1864, at overdrage enhver af dem til fuldkommen Selveiendom. Er Tilbudet fra Besidderen af Lehn, Stamhus eller Fideicommiss, eller fra Bestyrelsen af Kirker, Hospitaller, Kloostere eller andre offentlige Stiftelser, maa det være ledsaget af Beviis for, at der fra vedkommende Overbestyrelses Side Intet er til Hinder derfor. Dette Tilbud, for hvis Modtagelse Amtmanden skal meddele sin Tilstaaelse, er bindende for Udstederen, indtil Sagen er afgjort paa følgende Maade.

§ 12.

Af tvende Gjenparter, der skulle ledsage fornævnte Tilbud, sender Amtmanden den ene til Formanden for den Taxationscommission, som, overeensstemmende med denne Lovs Cap. IV, vil være udnævnt for vedkommende Amtsraadsdistrict, med Anmodning om at foranstalte et Møde afholdt. Den anden Gjenpart skal Amtmanden uden Ophold besørge fremlagt til Eftersyn for Fæsterne, som derom skulle underrettes ved Beskjendtgjørelse til Kirkestyevne. Inden Udløbet af den paafølgende Februar Maaned skulle saavel samtlige Fæstere i Forening som Godseieren for Formanden opgive, hvem de have valgt til Taxator. Forsømme de dette, foretager Formanden i deres Sted dette Valg, og foranstalter det videre Fornødne med Hensyn til Berammelsen, Indvarslingen og Afholdelsen af Commissionens Møde, overeensstemmende med de nedenstaaende Regler.

For Commissionen skulle Fæsterne enkeltviis afgive deres Erklæring om, hvorvidt de, uanset om de fortiden kunne og ville kjøbe, finde de tilbudte Bilkaar antagelige. Den, som, skjøndt lovligen varslat, hverken møder eller lader møde, ansees at have bifaldet Tilbudet. Antage Fæsterne Betingelserne, eller samtykker Eieren i de Forandringer, som de maatte fordre, tilføres det Fornødne Protocolen under Parternes Haand. Kunne de ikke enes, skal Commissionen, efter foregaaende Undersøgelse, afgive sin Kjendelse for, hvorvidt Tilbudet for hver enkelt Fæstegaard, for hvilken mindelig Overenskomst ikke er tilveiebragt,